

Respondent: Alejandro Mata Rojas

Datum narození: 17. 7. 1976

Datum rozhovoru: 15. 11. 2018

Pobyt v České republice

Původ, popis, situace v Mexiku

Pracovní záležitosti

Rodina prokreační

Rodina orientační

Další cizinci v Brně

Český jazyk

Slavení svátků v ČR

Svátky a zvyky v Mexiku

Náboženství

Předsudky

T: Dobrý večer pane Mata, jestli bychom mohli začít, kdy jste se sem vůbec přestěhoval?

Příchod do České republiky.

R: Jako do republiky vůbec?

T: Ano, do české republiky.

R: Dva tisíce osum. V létě.

T: Takže teď to bude tedy deset let, co tady žijete.

R: Aj, já jsem se spletl, to není pravda, to je dva tisíce čtyři. Takže už čtrnáct roků.

Příchod do České republiky v roce 2004.

T: A co vás vedlo se tady přestěhovat?

R: To je dlouhá story. Bývalá přítelkyně je češka, a potkali jsme se v Kanadě, jsme studovali angličtinu. A potom ona byla v Mexiku nějakou dobu. A mě vyprávěla že je to tady takové hezký a že bych si to jít zkusit a já vždycky jsem chtěl poznat Evropu. Akorát jsem nebyl rozhodnutý, jestli kde přímo v Evropě. Tak jsem si řekl, že když už tu někoho znám, tak jsem se rozhodl to tady zkusit. A přišel jsem do

Ovlivnění přítelkyně.

České Budějovice a potom jsem cestoval kvůli práci, z Budějovicích potom do Plzně, potom do Frýdku Místku a potom do Brna.

Cestování kvůli práci.

T: Takže jsem procestoval skoro celou republiku.

R: Ano, a potom jsem teda tady.

T: No a nato jste si v Brně našel vaši současnou manželku a jste tady?

V Brně současná manželka.

R: Ano, ano.

T: Kdy jste se spolu vzali? Ve kterém roce?

R: Před dvěma rokama, takže dva tisíce šesnácť.

Svatba v roce 2016.

T: Takže to jste téměř čerstvě ženatý.

R: Ano, ano, jsem.

T: Když se vrátíme k vašim pracovním záležitostem, kde jste všude pracoval? Kde jste byl zaměstnaný?

R: První firma byla v Budějovicích, tam byla firma, která dělá pro automobily, jsme dělali potahy. Já jsem inženýr a pracoval jsem v oddělení kvality, pro dodavatele spíš. A potom jsem to změnil do Plzně, ale nepracoval jsem blízko, ale v Rakovníku. Zase v autofirma ale v jiná firma. A ta firma dělá autoklimatizace. A zase jsem pracoval na dodavatelskou kvalitu.

Zaměstnání v automobilovém průmyslu.

T: A obor této práce měl nějakou návaznost na vaší předchozí práci v Mexiku?

R: Nene, vůbec, vůbec. V Mexiku jsem dělal něco jiného a dal jsem výpověď a prostě jsem riskoval. To je věc, co Mexičan nedělá tak jednoduché, v Mexiku pustit práce není tak jednoduchá věc. Protože, teďka už se změnila ta situace, ale v té době, kdy jsem tam žil, ta situace nebyla dobrá, nebylo lehké si najít práci, takže nikdo neudělá takový krok, ale prostě jsem to riskoval. Taky v té době jsem se učil první angličtinu, vrátil jsem se do Mexika a chtěl jsem to vyučovat. Takže jsem si říkal, taky je příležitost, proč ne. Tam určitě bude mluvit více lidí anglicky. A tak potom. A potom zase kvůli práci jsem změnil trochu pozice, ale pořád v oboru kvality. A šel jsem do Frýdku Místku do Hyundai pracovat. A tam žije kamarád, který pracuje ve firmě, kde teďka dělám. On říkal že má pro mě zajímavé pozice a já jsem to šel zkusit, a proto jsem tady.

Výpověď v Mexiku.

Velký risk.

Zaměstnání jako učitel angličtiny.

Nabídka zaměstnání od kamaráda.

T: A vaše paní teda pochází z Brna nebo jste se sem oba přestěhovali?

Seznámení

R: Ne, spíš tady kousek, Bojkovice, ale ona studovala tady v Brně, takže byla skoro.. jak se říká.. Brňačka.

s manželkou v Brně.

T: Co vaše rodina, že jste se takhle rozhodl? Zanechat všechno v Mexiku a odjet do České republiky?

Vnímání odchodu z Mexika rodinou.

R: Těžké, těžké rozhodnutí. Když se zase vrátím na ty zvyky mexické, není tak jednoduché opustit rodinu a jsme hodně blízko samozřejmě. A tak to bylo těžké pro ně i pro mě. Ale jelikož ta bývalá přítelkyně byla tam skoro rok, takže byl čas poznat že je dobrá a říkali, že jestli to chceš zkusit, tak to zkus. A říkal jsem že to zkusím pár měsíců a vrátím se. Ale kvůli práci, kvůli věcem padli čas a proto jsem zůstal. Takže proto.

Těžké rozhodnutí, blízké vztahy.

Pobyt v ČR kvůli práci.

T: Jak často jezdíte do Mexika? Vy jste byli teďka nedávno, je to tak?

Návštěva Mexika.

R: Minimálně jednou.. každý rok.

Návštěva Mexika jednou za rok.

T: Na nějakou delší dobu?

R: No, tři týdny a víkendy, takže skoro měsíc a většina měsíc. Když jsme tam, trochu cestujeme, ale teď jsme necestovali kvůli malé, ale jinak jsme cestovali různě.

Návštěva Mexika na měsíc.

T: A ze které části Mexika pocházíte?

Původ.

R: Nevím, jestli poznáte Mexiko, jak vypadá..

T: Zhruba mám v hlavě před sebou malou mapu..

R: No tak když si představíte hranice s USA a dolní hranici, tak já jsem úplně uprostřed. Ale, ještě je sever od Mexiko city je ten prostřed, pět hodin na sever. Takže uprostřed Mexiko city a hranice. Město se jmenuje San Louise. To je pěkné město, archi.. architektonické.

Původ ze San Louise.

T: Kolik má obyvatel? Jak je velké?

R: Docela velké, to město samotné asi milion dvě stě, něco takového. A celý stát San Louise Potosí má asi dva milióny.

Počet obyvatel San Louise.

Cestování s manželkou.

T: A když teda přijedete, říkali jste, že s manželkou hodně cestujete, cestujete po Mexiku nebo i mimo něj?

R: To ne, mimo Mexiko spíš tady všechno v Evropě. Tam jsme chtěli, ale potom přišla malá a plán se zrušil, jsme chtěli do Kuby, takže uvidíme potom, jestli se dá. A v Mexiko jsme dost cestovali, jsme jeli na začátku jako vždy na pláže, a potom jsem ukázal i to místo kde pocházím, kde bydlím. A blízko, asi dvě hodiny začíná zona jako džungle. Ten stát je rozdělený na tři zóny, první je centro, potom něco mezi a potom džangl. Takže máme tu možnost, cestování maximálně pět hodin a už jste v džangl úplně jinde. Spousta řeky, jezery, vodopády a tak dál, takže moc pěkné.

Rozdělení zón v San Louise.

T: A vaše rodina přijela někdy sem za vámi?

R: Bohužel ne, tam je problém se, trochu se bojím, protože můj tatínek má trochu problém s uchem, takže nemůže letět. Jako letět krátkou dobu, hodina, dvě, to je ok, ale letět těch dvanáct hodin, to je docela asi nebezpečné. Takže uvidíme ale, on vyprávěl že je lepší. Ale mám tady brácha, ale on je v Plzni. To jsem ho pozval asi po tři a půl roku, když jsem tady byl, chtěl to zkusit taky.

Návštěva rodiny z Mexika se neuskutečnila.

Bratr žijící v Plzni.

T: Jste mu byl inspirací!

Důvody bratra opustit Mexiko.

Neměl práci.

Bratr si našel v české republice manželku a zůstal zde.

R: Ano, ano, našel si tady místo. Jak ale jsem říkal, bylo těžké opustit práci, on ale v Mexiku neměl práci, pořád hledal, tak si říkal, proč ne, můžu to zkusit. A potom si našel přítelkyni, která teď už je jeho manželka, tak už tady taky zůstal.

T: A s ním se vídáte nějak častěji?

R: Ano, aspoň jednou měsíčně.

Spojení s dalšími Mexičany v Brně.

T: A co v Brně další Mexičani? Znáte někoho? Jste spolu ve spojení nebo v kontaktu?

R: Myslím že tady už jejich víc, ale neznám je všechny. Znam ty, který pracují ve firmě, tam jsou, ten kamarád, který mě pozval, ten tam je a další dva, takže jsme čtyři jenom v té firmě a potom tady v městě jsou další dva, takže, takže ta skupina je kolem deset Mexičanů. Ale kteří znám. Jinak jsou tady další, ale ty neznám. Takže když třeba v létě byl ten mistrovství světa, tak jsme se potkali na tý zápase.

Skupina známých Mexičanů v Brně.

Setkání s dalšími Mexičany na mistrovství světa.

T: Takže jste společně fandili.

Učení českého jazyka.

R: Ano, ano, byl jsem právě překvapený že jsou tolik tady.

T: A jak pro vás bylo těžké se naučit češtinu?

R: Hm, docela těžké.

Návštěva kurzů češtiny.

T: Chodil jste na nějaké kurzy češtiny nebo kdo vám pomáhal s češtinou?

R: Na začátku jsem to zkusil jednou týdně. To asi rok jsem tak chodil, ale musím říct, že to nejtěžší, ta nejtěžší věc je aspoň pro ty, který mluvíme románské jazyky, je akceptovat, že ten jazyk je úplně něco jiného. Ta gramatika a některé ta slova. Potom mi trvalo ten první rok, to byl boj o akceptace, že takhle to je. Některý slova jsou pro mě úplně nepochopitelný, ale tak to musí být. Byly dny, kdy jsme to studovali s bývalou přítelkyní a jednoduché slova jsem vůbec

Náročné učení gramatiky a slovní zásoby.

Naleznutí učitelky češtiny.

nepochopil. Třeba tu.. zmrzlinu, to si budu vždycky pamatovat (smích). Takže toto mi trvalo hodně dlouho. Ale naštěstí jsem měl učitelku, která je doteďka moje kamarádka, že byla ona velmi tvrdohlavá, že ona chtěla opravdu mě učit. Já jsem hledal některé školy a některé byly strašně drahé a to jsem říkal, ne, toto nezkusím. Ale potom jsem přišel na něj. Ona učila jenom anglicky a měla nějakou jinou učitelku na angličtinu. A říkala já neučím češtinu, ale jestli chceš, můžu to zkusit, takže výzva pro mě i pro ni a ona byla velmi striktní, takže mi pak vždycky říkala: proč jsi to nedělal? Proč jsi to nedělal? Takže díky tomu to začalo fungovat. Potom v té druhé firmě, kde jsem dělal, tam ta firma mi to platila, tam jsem to měl myslím dvakrát týdně. Některé kurzy zase. Ale já si myslím, že vždycky to je potřebné. Můj šéf v té době byl Francouz a byl úplně stejný případ, jak jsem já teď. On byl Francouz a byl tady v té době už přes deset let a už mluvil česky, plynule. A celý ten tým jeho byl jenom on, já, Mexičan a zbytek Češi. Takže on říkal, meetingy budou v češtině, ty studuj češtinu, prostě to musíš zkusit, jenom se bojíš. A díky tomu začal a už mluvím do teďka.

T: Když se teď přesuneme k dalšímu tématu, s vaší paní jsme se bavily o školství, jak to chodí v Mexiku, když jste teď byli měsíc na návštěvě. Říkala, že není příliš rozvinutá právě zařízení předškolní výchovy, jako například tady v Česku, děti jsou často u rodičů nebo u prarodičů. Jak to tedy je se školskými zařízeními?

R: No ve městě už je to jako tady. Servis je.. jak se tomu říká.. sociální podpora, jako jsou nemocnice a tak, takže to existuje i pro děti, ale ten servis není úplně třeba dobrý jak tady. Potom vesnice nebo malá města, tam neexistuje takový servis. Většina lidí preferují ty děti s rodiči nebo prarodiči. A jelikož tam zase není zvyk pracovat tak dlouho, tak oni jsou doma nebo manželka nepracuje většinou, takže mají čas starat se o ty děti. A tam to funguje takhle.

T: A povinná je teda v Mexiku až základní škola?

R: Hm, ano. Stejně jak tady, jenomže ten systém funguje trochu jinak. Jsou tam takzvané kindergarden, to jsou, začíná od třetí až do šest. Potom v šest začíná ta základní škola. Ale není jak tady. Tady je to devět let?

T: Ano, devět let chodí děti na základní školu.

R: Hm, devět let tady. V Mexiku je šest a potom je, my ji říkáme druhá základní škola, anglicky secondary. A to jsou ty tři roky, které máte tady všechny dohromady. Takže to je stejné, jenom je to rozdělené.

Drahé kurzy češtiny.

Výzva učit se češtinu.

Učení češtiny ve firmě.

Podpora zaměstnavatele.

Školství v Mexiku.

Sociální podpora od státu.

Malé děti jsou na vesnicích často s rodiči nebo prarodiči.

Předškolní zařízení pro děti od 3 do 6 let.

Základní škola rozdělena na dvě části.

Potom je ten, jak říkáte, **střední škola, gymnázium**. Nevím, jak to chodí tady, máte dva roky nebo tři roky tam?

Střední škola na dva nebo tři roky.

T: Tři roky můžou být, ale bez maturity, čtyři roky s maturitní zkouškou.

Přístup a výchova dětí v Mexiku.

R: Jo, takhle, no, **tam jsou většina dva nebo tři roky a pak už začíná vysoká škola**, normálně **pět let nebo víc**. Takže ten zbytek je myslím velmi podobný.

Ve městech žije často rodina sama.

T: A třeba **přístup k dětem**? Liší se v Česku a v Mexiku podle vašeho pohledu? Vaše paní říkala, že celá **velká rodina žije mnohdy dohromady** a ta výchova probíhá trochu odlišně než tady.

Na vesnicích žije větší rodina dohromady.

R: Ano, to je **určitě pravda**. Ale hodně záleží na tom, jako **individuální případ**. Jsou **nějaký lidi, kteří žijou jak tady, ta rodina bydlí sami ve městě a mají rodiče někde jinde**, takže se vidá ne tak často. Takže tam to funguje skoro jak tady. **Ale v rodině, kteří bydlí blízko, se navštěvují** každý víkend nebo dvakrát měsíčně nebo něco. Tak ten **vliv je hodně velký**. Ty děti jsou právě naučený a zvyklí na to, že jsou **hodně lidí kolem**, prostě hodně, jak se říká ten **hluk a se hraje a muzika a to všechno**. A tady je pravda, je klid. Já jsem to viděl se Sofí. **Prostě úplně ona trpěla ty první dny. Když byla malá, to ona spala spíš, ale teďka, jsme viděli jak je ona protivná a jsme nevěděli proč, ale pak jsme řekli, že to asi bude tohle.**

Na vesnicích spousta lidí a ruchu.

Prožitky dcery při návštěvě Mexika.

Sváty v Mexiku.

T: Co nějaké vaše svátky? Udržujete tady v české republice nějaké mexické tradice? Vy jste se vrátili už před našimi Dušičkami, vy slavíte ve stejném období **Día de Muertos**.

Slavení Día de Muertos v české republice.

R: Ano, ano! No, to my máme stejné.

T: A slavili jste to tady nějakým způsobem?

R: **Jsme tento rok poprvé se snažili**. Jsme udělali malý.. ten.. hm..lor..

T: Oltář.

R: Jo, oltář. Takže toto, nakoupili jsme pár **dekorativní věci**, které se používají tam. Akorát bohužel, tady se teď nepěstuje ten, tu, **květinu**.

Vánoce.

Státní svátky.

T: Ano, oranžová květina, měsíček, flor de muertos.

R: Ano, ano, ta. Ale Jitka koupila nějaké **podobný květiny**. Tak to použila. A máme, no i jiný svátky než toto. Jsem nikdy nepočítal, jestli tady je víc. Na konci roku máme taky **Vánoce**, myslím že podobně. Vy tady už toho dvacátéhočtyři až dvacátéhošestý, tam **máme jenom pátý** A potom to samý **prvního** a potom, nevím jestli máme státní svátek teď, toho **šestýho**. Ledna. A potom jsou nějaký, jak se to řekne, **nějaký konstituce** jako další státní svátky. A co víc. Hm, tam

Katolické svátky.

Den Panenky Marie.

Velké setkání v Mexiko City.

jsou taky samozřejmě nějaké **katolické**, třeba toho **dvanáctého prosince**. To je **den Panenka Marie** a to je den obrovský **sláva**. To jsou hodně lidí, z celé země, chodí do **Mexiko City** pěšky, několik teda pěšky a několik autobusem, ale potom tam se potkají všechny a tam jsou **miliony lidí**, takže to je velmi velký.

Slavení v bazilice v Mexiko City.

T: A jak to probíhá? Kdyby jste zkusil víc popsat samotný průběh toho svátku?

R: Je to spíš **kongregace v bazilice**, v Mexiko City, tam je obrovská basilika a nějaká velká náměstí, který se vejdou hodně lidí a tam se **potkají a modlí se a tancují**. Takže takhle chodí.

Vzpomínky na účast na svátku s babičkou.

Posadas.

Organizace sousedy.

T: A zúčastnil jste se i vy někdy?

R: Jednou, jednou. To mě **vzala babička**, jsme jeli autobusem právě. Já jsem byl kluk a jsem měl strach že to bude tolik lidí a ona furt ty nemůžeš odejít, tady se mnou pojedíš. A potom další před vánoce, my to nazýváme **Posadas**, a začínají **od šestnáctého do dvacátého čtyřého prosince**. A to bývá takhle že každý večer, je **čas na modlení a potom je večeře**. Ten, který to **organizuje pozvá sousedy** a ony chodí a ten další den zase pozvá někdo a další a další a další. A takhle až do toho dvacátého čtyřého. A každý večer po večeře je takzvaná **piñata**, to nevím, jestli víte, co to je.

Piñata pro děti.

T: Ano, to znám. Takže to si užijí hlavně děti!

R: Ano, toto je, takže děti se těší hodně na to. A to každý večer. Takže ty **děti v tý malý vesnice většina, chodí**.

Rozdíl slavení ve městě a na vesnici.

Ve městě se sejde jen pár lidí.

Na vesnici celý blok.

T: To probíhá jen na vesnici nebo i ve městě?

R: **Ve městě taky, ale není to ten samý duch**, protože město je velký, takže tam to musí jenom pár lidí a není jak **na vesnici, kde nějaký blok** sousedi mají tu svoji a potom další a další. **My jak jsme byli děti, jsme jely jenom jsme se bavily**, teďka je tady a za půl hodina začíná tam a potom zase tam. To dělali o hodinu později, takže máme tři místa, kam se jít. A na konci jsem byl úplně že nemůžu už jít, ale na tu piñatu jdu. (smích)

Vánoce v ČR.

T: No tedy a Vánoce plánujete tady slavit jak?

R: Jako v Mexiko nebo my tady u nás?

Stěhování do nového bytu.

T: Tady v České republice. Jak bude slavit vy.

Slavení Vánoc dle situace.

R: No teďka se nám potkalo čas se stěhovat do nového bytu, co jsme si koupili, takže budou komplikace s těmi časy no. Budou instalovat několika věcech, tak to vypadalo, že to stihneme a pak asi ne a pak že v lednu začátek, takže jsme řekli, že uvidíme. **Pokud se, pokud budeme mít čas**

Slavení Vánoc s bratrovou rodinou.

něco dělat, slavit a když ne, tak ne. Normálně to střídáme s bráchou, že jedenkrát oni jsou tady a druhý rok my jsme tam a oni byli minuly, takže teď možná budeme tam nebo neuděláme nic kvůli stěhování.

Náboženství.

Příslušnost ke katolické církvi.

T: Takže uvidíte, jak vám to vyjde. Jenom když se krátce vrátím k těm svátkům, vy jste katolík?

Vnímání víry.

R: Ano, ano.

Spíše vnitřní rovina.

T: A vnímáte to tady nějak?

R: Moc ne no. To tak zůstalo v osobní víře, ani nechodím do kostela tady. Na začátku jsem byl, to sem ale nerozuměl nic, ale kvůli tomu jsem ztratil ten to, co jsem měl dřív a potom to zůstalo jenom tady interní.

Postoj manželky.

T: Vaše manželka je věřící?

Odchod od aktivní víry.

R: Taky je věřící, ale taky moc nechodí do kostela. Ona myslím od malička neměla ten velký zvyk na to, jenom myslím, do kolika roků nevím, ale ona hrála na ten.. orkán.. takže proto chodila. Tam ji tlačila. Ale potom už jak se chodila stěhovat a šla studovat, tak potom už ne.

Svatba.

T: A jak vlastně probíhala vaše svatba? Byla tady v Brně? Byla pro vás menší nebo větší?

Malá na mexické zvyklosti.

Pozvání přátel.

R: No standardně tady byla, ale pro mě malá. V Mexiku je zvyk dělat větší svatby. To jsem říkal, to tedy není nic, ale ok. Myslím, že to tady ale bylo velmi pěkné, jsme pozvali všechny kamarády mexičany, nebo v Plzni je velká skupina kamarádů, který jsme se potkali. Já jsem byl ten první, potom se brácha a v té době přišli další dva. Ale v té době jsme se potkali s dalšími Američany, jeden Angličan, potom přišel Francouz, další Francouz, prostě ta skupina už je docela velká. A většina už jsme ženatý, vdaný. Většina je hlavně cizinec a vzal si češka. Takže ta skupina se potkáme často, tento víkend, budem se potkat znova.

T: Letos jsem taky byla na českomexické svatbě, moje kamarádka si brala Mexičana, přijela i jejich rodina a všichni říkali že je to malá svatba a to tam bylo kolem 100 lidí.

Místo konání svatby restaurace nad přehradou.

R: (smích) To je dobře.

T: Dovezli nám spoustu malých dárečků, odpoledne byla pro děti piňata.

Lokální jídlo na oběd.

R: Nojo, tak to bývá. My jsme to měli tady nad.. přehrada. Tam restaurace. Co jsme měli? Ta hudba byla samozřejmě jiná, jsme ale vybrali několik písničky, aby se tančilo. Ta část, kde bylo jídlo, oběd

Večerní zábava s mexickým jídlem a alkoholem.

spíš, ta byla normálně jak tady, všechno nějaké lokální jídlo. Ale potom, jak začala ta zábava, jsme vybrali muziku na tančení mexickou, a alkohol byla samozřejmě Tequilla, servesa, lalala, no a kamarád z práce, on má restaurace, takže on nám udělal speciální jídlo mexické. Pro nás jídlo dobrý, ale pro ty češi byla ochunávka, samozřejmě to chtěli všechno zkusit, ale opravdu to bylo velmi chutný. A on mi taky udělal nějaký šou s tequillou, to umí. Měl nějaké pasy tady a tam měl nějaké ty držáky na ty.. malý sklenice no, a na každý dal tu tequillu trochu, tak šup, a potom tančit a ta nálada byla supr, opravdu byla supr. Všichni potom říkali, že se to líbilo.

Přehlídka od známého.

T: Kolik jste měli lidí zhruba na svatbě?

Počet hostů 60 -70.

R: Hm, šedesát asi, sedmdesát nebo tak.

T: To jste si museli moc užít. A závěrem, vnímáte tady nějakou vaši osobní pohodu, jste tady spokojený?

Vnímání osobní pohody.

R: Jo, jinak bych tady nebyl. Když udělám.. Hm, ta otázka je těžká, protože kdyby jste dala tu otázku někomu, který měl nějaký problém vážný, tam kde odkud pochází, tak asi jednoduchá odpověď, jo jsem. Ale když ne, tak samozřejmě vždycky ta odpověď je jako jo, ale chybí mi to. Ale když se dívám do budoucna, spíš preferuju myslet takhle, rodinu mám tady, mám ženu, dceru tady a vidím do budoucna kde je lepší hlavně pro tu dceru a myslím že ta budoucnost je lepší tady než v Mexiku. Ale zas se mi nelíbí odpovídat tak, protože lidi si myslí někteří, že v Mexiku je špatné. A že se nežije dobře. A to není pravda. Když máte dobrou práci, můžete bydlet velmi dobře a mnoha věci jsou jednodušší než tady. Takže když přemýšlím nad tyhle věci, nad tyhle důvody, tak něco je tak komplikované tady. Nevím, třeba. Stavět barák tady. To je věc, která je neuvěřitelně těžká.

Vize budoucnosti.

Do budoucna pobyt v České republice.

Předsudky vůči Mexiku.

Komplikované věci v České republice.

Lidé dostávají informace pouze skrz média.

T: A s tím přístupem jste se setkal víckrát, že si lidé myslí, že se v Mexiku žije špatně? Nebo obecně předsudky vůči Mexiku?

Situace v Mexiku je rozdílná od toho, jak ji prezentují média.

R: Jo, docela často. Já si myslím že je to kvůli tomu, že neví. Že lidi nemají moc času, podívat se co přesně se děje v Mexiku a mají čas jenom vidět a poslouchat televize, tam ukážou jenom ty špatné věci. To myšlení je tak že se mě pak ptají, že je to tak špatně? Jo, nějaké místa jsou takové, ale normální život nechodí takhle. A když se potkáte nebo zeptáte několika lidí, co tam byli a měli nějak tam čas, tak oni mají lepší, lepší, jak se říká, lepší myšlení, pohled jiný. Takže tak.

Přístup k Brně.

Obrovskou roli hraje jazyk.

T: A přístup k Vám, tady v Brně konkrétně jako k cizinci?

R: Tady v Brně myslím, že je to těžký pro mě hodnotit, protože už mluvím česky. To by byl úplně jiný přístup, než k někomu, kdo je tady nový. Pokud se ten cizinec nemluví česky a potká se s mladými lidmi,

tak většina ten problém není. Ale když chodí normálně do služby, pošta, nemocnice nebo takový věci, tak ten pocit není moc dobrý. Je to stálý problém s tím že ty lidi nejsou ochotny pomoc trochu víc, než je jejich práce, ale nemůžu to dobře hodnotit. Příklad, třeba včera jsem byl na nějaké rentgen, co museli udělat, **do nemocnice a tam byla sestra**, co byla strašně, strašně **příjemná**. **Viděla v papírech, že jsem cizinec a vyslovila moje příjmení velmi dobře**. Já že jak jste to viděla a ona jo, víte, občas se podívám, věděla odkud jsem, občas se podívám na ty **telenovely mexický**. Takže to bylo úplně něco, co změnilo to, ten, jak se říká, ten **pocit a ten přístup**. Před dovolenou jsem byl právě na **té stejné nemocnici** a nedíval jsem se, že nemám od doktora razítko, takže jsem šel, tady jdu na rentgen na tu objednávku, tady to máte a ta paní byla strašně, strašně **nepříjemná**. Nevím, jestli to bylo, že už bylo pozdě, ale říkala hm, **cizince samoplátce**, hm a něco a řekla, nemáte razítko. Ale jsem říkal, jsem samoplátce, to platím, jenom asi ta doktorka zapomněla. **Ne. Říkala, neudělám to**. Tak jsem říkal dobrý. Ale jak říkám, je to těžké to hodnotit, **protože se lidi chovají úplně jiný, když už ten cizinec umí mluvit**.

T: Takže je podle vás moc **důležité se naučit jazyk**.

R: Jo, jak říkám. A všechny moje kamarády, kteří nemluví nebo když se občas potkáme nějaký noví lidí, co přijde, Mexičany, takže **doporučujte, studujte, trávte čas nad to, otevřené dveře pak úplně**. Takže to tak.

T: Dobře, já Vám mockrát děkuju za rozhovor!

R: Taky děkuju.

Příjemná výstup ve zdravotnictví.

Obraz Mexika z mexických telenovel.

Negativní přístup ve zdravotnictví.

Předsudky vůči samoplátci cizinci.

Význam jazyka.

Doporučení pro ostatní Mexičany.